

PRESS STOP

LANDH SEXA TUAREG RALLYT 2014

Mitt Tuareg Rallyt 2014 i Tunisien. *Av och med Tony Landh.*

Ett år har gått sedan jag körde mitt förra, och mitt enda, rally på motorcykel.

Fortfarande en rookie alltså, med bristande erfarenhet om navigering. Trots det kände jag ingen osäkerhet inför årets Tuareg. Snarare tvärt om. "Nu kan jag ju det här", tänkte jag. "Nu skulle det bli RACE". Förra året var en äventyrskörning. "Stor i orden, liten på.....". Den fysiska träningen liksom hojåkandet hade fungerat klockrent de sista sex månaderna. Den gamla kroppen var i bra skick.

Byggandet av hojen gick mindre bra eftersom jag väntade in i det sista. Fick tillbringa varenda kväll i garaget de sista veckorna. "Shake down" av hojen blev därför också kort.

Den första mars mötte vi upp med Arvika-Mattias, Scandinavian Off Road Service, i Lidköping och lastade.

Den sjätte mars flög vi ner till Tunis. Med hyrd minibuss åkte vi de femtio milen till Douz. Vi, var den svenska delen av Team Torque racing; Kitty-Calle (denna gång som mek), Kawa-Mattias, Tibro-Stefan, Nils-Magnus, Bangkok-Freddy, Mek-Hasse och jag. Arvika-Mattias körde transportbilen och var på väg sedan flera dagar. Fredmys körde minibussen och applicerade omedelbart sina vanor från Bangkok-trafiken på sitt körande. Varje vägbula innebar en kotkompression för baksätespassagerarna. Hela vägbanan, inkl. vänster vägren användes för omkörningar. "Kan bara säga att Freddy fick inte köra hem"☺

Fredagen började med allmänt pillande inför besiktning. Calle dömde genast ut mitt eminenta tornbygge och byggde om det på morgontimmarna. Vad han inte visste då var att han skulle komma få stor användning av kunskapen under resten av veckan.

Som vanligt var det inga problem med hoj eller utrustning vid besiktningen. Problemet var telefonen och att få kontakt med de två obligatoriska tunisiska operatörerna. För min del löste det sig men många andra tvingades köpa en liten tunisisk "leksakertelefon" med kontantkort. Något som Orga förutsett och placerat operatörens säljare i hotellets foaje'. Han dubblade sin månadsförsäljning den dagen.

Dag 1

130 km special sträcka runt Douz
Mycket mycket sand dynor. Tidvis förädiskt lös sand var lärdomen från förra året.

Le Mans starten gick bra. "RACE" skulle det som sagt vara i år. Tempot var högt och det flöt på bra. Det hela varade i tre kilometer. Då fastnade framhjulet i en förhållandevis liten dyn och jag voltade framåt.

Omtumlad men helskinnad fortsatte jag. Började se dåligt efter en stund, dvs kunde inte läsa roadbooken. "Jag kanske slog i huvudet trots allt", tänkte jag. Ånej, hela roadbooken var lös och vibrerade. Fick dra ner på tempot. Kawa-Mattias kom i kapp mig och just när jag bestämt mig att hänga på i hans tempo lossnade hela roadbooken från sina fästen och hängde i kablarna.

Många buntband senare fortsatte jag i beskedligare tempo in till varvningen där Calle snabbt reparerade tornet.

"Nu gällde att ta igen förlorad tid". Gashanden jobbade febrilt och allt flöt på bra i ca 30 min. Sen kom "synfelet" tillbaka. Det provisoriskt lagade tornet hade börjat vibrera loss. Nu förstärkte jag med "hundra" buntband innan allt lossnade. Detta höll och jag kunde på så vis hålla hyggligt tempo in i mål. Det blev en 13e plats på Dag 1.

Dagens anekdot: Vid målgång kunde Freddy inte förstå varför hans Leatt nackskydd skavde så på bröstet. Visade sig att han glömt sina läsglasögon hängandes i halslinningen och kört hela dagen med dem innanför Leatt skyddet. Tror att glasen var lätt skavda efter dagens tur.

Dag 2

Douz –Gafsa

310 km.

Missförståndens dag!

Scuba Pass?

Oerfaren navigering?

Krashade?

Mådde dåligt?

Allt började bra. Nådde tankningsstället och fick soppa av Calle. Därefter började en transportsträcka, trodde jag och många med mig. Således höll jag transportsträcketempo. Navigerade bort mig flera gånger på väg till Scuba Pass. Kände mig som den nybörjare jag är. Till slut framme vid bergspasset Scuba Pass. Kom där ifatt Mattias och Stefan som blivit fördröjda pga att Stefan nästan kört ned i samma ravin som jag själv var på väg ner i förra året. "Ingen fara", tänkte vi. Det är ju en transportsträcka och vi har gott om tid. På nedvägen från Scuba Pass ligger jag efter Stefan och Mattias.

Jag ser också en sk. hemlig "Check Point" i botten av passet. Döm av min förvåning när de två andra bara drar rakt förbi, utan att stanna och "stämpla" sina tidkort. Att ropa var ju lönlöst. Kawa-ljudet överröstar allt.

Tre km senare möter jag de två herrarna som då är på väg

tillbaka till CPn för att stämpla sina kort.

Jag fortsatte och kom ikapp två andra förare på en mycket dammig väg. I låg hastighet försöker jag närma mig dem i dammet. "Inte bra", var allt jag hann och tänka. Körde rakt på någon bula i vägkanten och kraschade. Underlaget var nu inte mjuk sand. Aj aj vad ont sådant kan göra. Vänster höft tog det mesta. Omskakad och med ånyo lös och vibrerande roadbook fortsatte jag till nästa CP i makligt tempo. Fortfarande i tron att jag körde en transportsträcka. Där lagade jag roadbooken med eltejp. Resten av dagen fram till Gafsa förlöpte väl.

Många med mig hade missuppfattat Orga på briefinggen dagen innan avseende transportsträckan som egentligen var en special.

På kvällen övade återigen Calle på reparation av mitt roadbook-torn☺

Själv hade jag frossa och mådde pyton på kvällen. En följd av kraschen tidigare idag eller en bakterie tänkte jag och såg en tung vecka framför mig. På morgonen mådde jag dock ok igen.

15e plats på sträckan

Dagens anekdot: På den sk. transportsträckan stannade jag för naturbehov. Min Goprokamera visar att jag "sket bort nio minuters tävlingstid", hmmm

Dag 3

Gafsa-Nefta

Mycket kall morgon.

Började dagen med en felnavigering. Mattias, som startade efter mig, gjorde samma sak och vi möttes irrades åt var sitt håll. Tog några minuter men snart var vi på väg åt rätt håll. Hade lite navigeringsproblem hela dagen. Insåg återigen mina nav-brister och att det går totalt fortare om man drar ner på farten något. Övergav således tillfälligt strategin "fullgas".

Stannade och hjälpte en kraschad italienare. Fick släpa och lyfta hans hoj ur ett djupt dike. Den gubben hade tur som inte var värre skadad.

Dagen avslutades med en oändligt lång offroad-sträcka genom kamelgräs. Hade där följe med hela svenskgänget utom Freddy. Det höjde pulsen kan man säga.

Dagens anekdot: På kvällen bytte Mattias motor på Kawan, endast iklädd korta kalsonger och turban. Förstärkte därmed ryktet om den svenska frimodigheten.

Dag 4

I öknen där delar av Star Wars-filmerna spelades in.

Fyra varv a 80 km. Totalt 320 km specialsträcka.

Revanchsugen efter gårdagens mediokra insats skulle nu gasrullen användas. Ville minnas från förra året att navigationen var lätt och oroade mig återigen inte för strategin RACE. Idag handlade det om att orka.

Sträckorna bestod av sanddynor, oändliga kamelgräs-sträckor och spåriga sandvägar. Endast en tolv kilometer sträcka var hård väg och där gick det fort. Passerade också två sjöar mitt ute bland kamelgräset.

Efter nästan ett varv ser jag en liggandes Kawa med fyra hjälpande förare bredvid. Befarar en krasch men det är Mattias "nya" motor som tappat oljepluggen. Han hade gott om hjälp så jag behövdes inte utan drog vidare. Körde så hårt jag bara orkade. Flöt på bra. Räknade ut att jag drack 6 liter vätska under dagens etapp. Körtiden blev 7h och 37 min.

Gött nöjd och helt slut återvände jag till depån i Nefta.

Blev fyra på sträckan.

Dagens anekdot: Mattias körde repris på sitt kalsongnummer och bytte motor igen.

Dag 5

Nefta – Douz

370 km. Mestadels hårt underlag.

Redan vid starten blåste det. Efter några timmar var det en regelrätt sandstorm. Sikten var minimal och hastigheten låg. Gick inte att stå upp på hojen.

Körde större delen av dagen tillsammans med Tibro-Stefan. Vid andra specialen hade vinden lättat något så vi kunde börja gasa igen. Gick fort och bra ända tills jag kom över ett krön och rakt ner i en sk. Washout. Krashen blev våldsam och ont gjorde det igen. Inget kroppsligt eller maskinellt havererade helt. Roadbooken lossnade naturligtvis men den fixades snabbt med eltejp. Något som jag nu kunde göra i sömnen☺.

Kom fram till bergen och Silles Pass med alla stenar. Där körde vi fel förra året och tog en onödigt svår väg. Nu gick det lättare. Dels var det inga förare framför oss som stod och svarvade och dels tog vi rätt väg upp.

Dalen med de 100 kurvorna följde därefter. Inga konstigheter. Blåste ökade igen.

Sista delen in mot Douz var sikten återigen noll. Vägarna var igenblåsta så det fanns inget val än att köra på GPSen.

Skönt att vara "hemma" i Douz.

Placering 13 på sträckan

Dagens anekdot (sorglig sådan och hände igår): Donna, vår team administratör (och kock) skulle köra fram en hoj ca fyra meter i depån. Fick tjuvstopp efter två meter och satte foten så hårt i backen att hon bröt benet. Inte bra.

Dag 6

Douz – Douz

Sanddynor kombinerat med en låååååå grusvägssträcka.

Va falls? Det regnar när vi vaknar. Öser ner. Småskvätter på väg till start och slutar lagom tills de första hojarna rullar iväg. Tibro startar först bland svenskarna idag. Han ligger bara en minut efter mig i totalen så jag misstänker att han är het på rullen idag.

Jag rullar iväg med planen att köra fort och säkert. Efter en halvtimme träffar jag på en förvirrad Tibro man. Han har gått omkull rejält och tappat sin, "så kallade☺" navigation.

"Följ mig", säger jag. "Men jag väntar inte", tillägger jag.

Kör ifatt våra teamkamrater Ben och Richard. På bred front forcerar vi kamelgräs, torra flodbäddar och sanddynor. När vi närmar oss CP är Stefan plötsligt borta. Visade sig att hans bränsleinjektor blivit igensatt. Dessutom var han kroppsligen mörbultat så han lämnade arenan där.

Jag fortsatte bakom Ben och Richard och höll gasrullen i ett förståndigt läge hela grussträckan igenom. Det blåste även idag kraftigt. Svårt att stå upp på hojen.

När vi åter når sanden och kamelgräset var det varma afrika-vädret tillbaka igen. Gött. Ben och Richard börjar bli trötta så jag lämnar dem. Körningen in i mål på de av regnet bärande sanddynorna är helt underbar. Som att åka snowboard i lössnö. Nöjd kommer jag till depån och får genast en kall Cola av Kawa-Mattias. Placering 6 på dagens sträcka.

Dag 7

Kort dag med ca två timmars körning. 70% sandvägar och resten sanddynor.

Besvärlig luftfuktighet som kondenserades på glasögonen hela först varvet. Nu, om någon gång, gällde det att köra med insidan. Låg på sjätte plats i totalen med teamkollegan Ben från Australien ca 20 min efter. Allt jag behövde göra var att ta mig igenom i moderat fart. Lättare sagt än gjort. Körde fast i sanddynorna tre gånger pga av för låg fart. Voltade framåt en gång pga av för låg fart. Höll på att fastna i ett vattenhål pga av för låg fart. På slutet lät jag gasrullen glida och då gick det bättre.

Calle hade fått ett wild card för att köra sträckan och kom inofficiellt på tredje plats på sträckan. Han har ok fart för att vara så ung😊😊.

Målgång med en kall öl och skön känsla. Behöll min sjätteplats i totalen.

Denna gång kostade det några blåmärken (9 dm² kroppsytta). Men det var det värt.

/Tony

